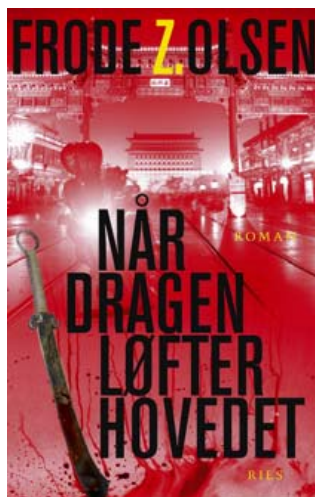

Justin Bieber til København

Teenageidolet Justin Bieber giver koncert i Parken i København den 20. april 2012 som led i sin store "Believe"-turné, der indledes i USA den 29. september i år. Den nu 18-årige sanger har én gang før optrådt i Danmark – i Herning den 1. april 2011. Billetter til den kommende koncert sælges fra på fredag.

Læs flere nyheder på jp.dk/kultur

BLÅ BOG

Frode Z. Olsen

Født 1950 i København.
Krimiforfatter.

Begyndte i 1975 ved politiet og har siden 1980 arbejdet med alle typer kriminalitet. Kriminalinspektør på Frederiksberg i 2000. Har været udstationeret i Wien, Haag, Bagdad og senest i Beijing.

Hans femte roman, "Når dragen løfter hovedet", udkom i onsdags på Forlaget Ries.

Frode Z. Olsen har brugt erfaringerne fra Kina i sin seneste roman. Foto: Tobias Roed Jensen

for ofte er der ingen tekniske beviser – ofte bliver samtalen noget af det mest centrale, der fortæller os, hvad der skete. Hvis man sætter den forkerte person til at afhøre, kan én sætning lukke alt, og der bliver aldrig lukket op igen. Og dermed får vi ikke mulighed for at snakke om de ting, som kun den anklagede kender til, men som af åbenlyse grunde kan være vanskelige for vedkommende at tale om,« forklarer Frode Z. Olsen. Denne åbenhed har Frode Z. Olsen selv taget i anvendelse i behandlingen af bogens anden store inspiration – hans fascination af Kina.

Et andet Kina

Den danske forfatter og kriminalmand har siden 2008 fungeret som politiforbinderesofficer med kontor på den danske ambassade i Beijing, og han vidste med det samme, at det moderne Kina og hans egne erfaringer i landet skulle have en plads i en kommende roman.

Bogen åbner på en busholdeplads i en gudsforsladt provinsby i Nordkina med antydningen af en børnebortførelse. Tre dage senere, 7.000 km mod vest på Østerbro i København, køres en paranoid, lettere alkoholiseret skolelærer iskoldt ihjel, mens hendes to overboer bliver fundet brutalt myrdet i deres lejlighed.

Og mens handlingen zigzagger mellem Kina og Danmark, begynder det at gå op for det danske politi, at for-

brydelsen har en kinesisk forbindelse.

»Jeg ville gerne skrive noget om almindelige mennesker, og jeg ville meget gerne bidrage med nogle flere facetter af Kina og kinesere,« fortæller forfatteren.

For at kunne skabe den rette forbindelse i bogen gik Frode Z. Olsen politimæssigt til værks. Han kortlagde på bedste efterforskningsmanner de sider af det kinesiske samfund og den kinesiske nationalpsyke, som han ikke kendte tilstrækkeligt, og gik derefter i gang med at fylde hullerne ved at stille spørgsmål, hvor han kunne.

Resultatet er et intimt og præcist portræt af Kina i dag, især af det psykologiske klima i det kinesiske samfunds grundsten og den mindste enhed: familien.

Automatisk plot

»Kina er i dag på et sted, hvor vi måske var for 30-40 år siden. Vi har bare glemt det. Vi har brugt 150 år på at udvikle et system, der er blevet et demokrati, hvor individet fylder enormt meget,« siger Frode Z. Olsen om individets stilling i Kina i forhold til kollektivet.

»I Danmark er vi utrolig fikserede på vores egne muligheder – at jeg har *min* ret til at realisere *mig* selv, at det skal kunne ses, at jeg har eksisteret, og alle disse ting, som efterhånden er blevet lidt sygelige. I Kina er individet ikke vigtigt på samme måde.«

Plottet kom derimod helt af sig selv. Frode Z. Olsens

lange karriere har givet ham en vis komparativ fordel, når det kommer til forbrydelser, mener han.

Erfaringen med vanskelighederne ved at samarbejde med kinesisk politi på grund af manglen på en mellemstatslig samarbejdsaftale gav ideen til drabet i bogen og vanskelighederne for det danske politi med at få udleveret den mistænkte kinesiske statsborger.

Ikke alle forbrydelser onde

De mange skandaler om kinesiske børnebortførelser i den periode, den danske kriminalmand har opholdt sig i Beijing, gav ideen til den kinesiske parallelforbrydelse.

Det lyder ondt, men er det egentlig ikke, siger han.

»Midt i alt det triste og alt det sørgelige er der lidt opmuntring i at konstatere, at langt de fleste alvorlige forbrydelser er begået af grunde, som ikke er onde. De virkelig onde forbrydelser bliver begået af syge mennesker,« siger forfatteren.

»Det er ikke sådan, at de unge er meget værre i dag, end de var for 100 år siden, selv om vi har rockere og indvandrerbander, der laver alle mulige ting. Hvis man kigger på en døgnrapport fra 1900-tallet, var der også nogle særdeles gustne typer i centrum af København, som man virkelig skulle passe på,« forklarer Frode Z. Olsen.

»På den måde gør det jobbet lidt lettere, for verden går ikke under i morgen.«

Samtale mellem to romaner

■ Johannes Fibiger har med "Alt" skrevet et erklæret modsvar til Janne Tellers nyklassiker "Intet" fra 2000 – »i dyb respekt«, som han skriver i indledningen.

UNGDOMSROMAN JOHANNES FIBIGER:

ALT
240 sider, 199,95 kr. ekskl. moms
Alinea
Er udkommet

KAREN LISE SØNDERGAARD BRANDT

kultur@jp.dk

Det er et modigt projekt, Johannes Fibiger har gang i, for "Intet" er uden tvivl nyere tids mest markante ungdomsroman: Nyskabende, provokerende, et stilistisk og eksistentielistisk ungdomslitterært blast – der foreløbig er oversat til 14 sprog. Og det har da heller ikke været uden forhindringer at udgive "Alt", som i første omgang lå klar til udgivelse på Gyldendal i en version, der angiveligt lå tættere på forlægget, men som forlaget endte med at trække tilbage efter en artikel i Information om det kontroversielle bogprojekt.

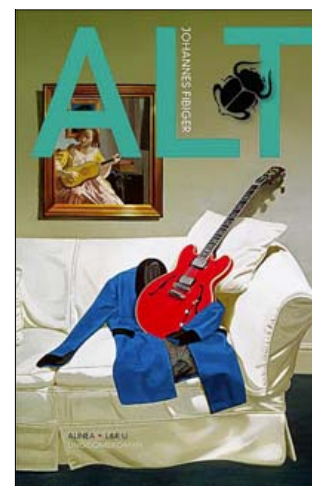
Nu udkommer bogen i en gennemskrevet version på undervisningsforlaget Alinea/L&R Uddannelse, og egentlig er det på sin plads. Den samtale, der gerne skal finde sted mellem de to værker og deres (unge) læsere, vil alt andet lige højst sandsynligt foregå i en undervisningskontekst.

Janne Tellers ungdomsroman og det "betydningsprojekt", der er dens essens, satte i gang med Pierre Anthons nihilistiske statement: »Der er intet, der betyder noget. Det har jeg vidst i lang tid. Så det er ikke værd at gøre noget. Det har jeg lige fundet ud af.« (Teller, 2000.)

Hans klassekammerater beslutter sig for at modbevise ham, for hvorfor og hvordan skal de ellers komme videre? Med sig selv, med livet, med det hele? Janne Teller lader i et stiliseret provinsmiljø i landsbyen Tæring sine 7. klasses-hovedpersoner gennemgå en rædselsvækkende jagt på Betydningen for at lade den ende i en bunke aske. Sådan. Ingen kære mor.

Længsel efter eksplosion

Johannes Fibiger påstår det modsatte – der er alt for meget, der betyder noget. Betydningen skal hele tiden

askebunke kun begyndelsen.

Gruppen planlægger en storstilet aktion, som blandt andet indebærer at stjæle Betydningen i form af Asger Jorns gobelin "Den lange rejse", der hænger i gymnasietets aula som en art garant for livets tætvedede sammenhæng og kontinuitet.

Men aktionen går ikke som planlagt. Heller ikke selv om tyveriet vækker forargelse, dokumentaren får 600.000 hits på YouTube, og projektet diskuteres i Deadline. Betydningshullet fyldes straks med nye betydninger.

Selv Antoinettes ultimative – og tragiske – fravalg af Betydningen bliver sin egen modsigelse ved at være så tungt af betydning, at det ikke er til at bære.

Ingen grund til forklaring

Johannes Fibigers samtale med Janne Tellers roman er velskrevet og fungerer på flere planer godt. Først og fremmest fordi han har ret. Tiden er en anden, og Betydningen for unge i 2012 skal ikke jages eller samles i en bunke. Den skal reduceres, hvis de unge ikke skal miste sig selv. Det er godt set og godt formidlet. Men hvor Janne Tellers stramt komponerede roman fører læseren med et fast greb den lige vej mod Intet, tager Johannes Fibigers roman sig selv på ordet ved at være fyldt med alt, alt for meget.

Alt siges, kommenteres, tænkes, føles, akkompagneres af musik og citater, oplystes, fortolkes, drøftes med intellektuelle forældre, Jan Kjerstad, den snusfornuftige Anette og Janne Tellers roman. Det er naturligvis også meningen, men problemet er, at man holder op med rigtigt at mærke betydningen af betydningsprojektet undervejs.

Den præcise gymnasierelation er en stor kvalitet ved romanen, fordi den er så skarpt tegnet, men den efterlader også et hul der, hvor gymnasiedrengens vildskab, drifter og følelsesliv skulle have været. Al taler simpelt hen for meget.

Alt og Al insisterer på samtalen med Janne Tellers "Intet" – en samtale, der både er berettiget og interessant og derfor slet ikke havde behovet at forklare sig selv.

Johannes Fibiger har nu fået udgivet romanen "Alt", efter at forlaget Gyldendal trak den tilbage.

Foto: Alinea/L&R Uddannelse

